

som det var vanskeligt at have disse Ulemper, saa vilde jeg ikke føre dette Spørgsmaal paa Bane, men det er saa lidt vanskeligt, at jeg er overbevist om, at naar man gik over til et andet System, saa skulde det vise sig langt lettere at fikke Statskassen, gjøre Controllen lettere og Indbetalingen for Øerne baade sikrere og bekvemmere. Jeg vil kun henstille gjentagende til den ærede Minister, om ikke dette Spørgsmaal maa blive taget under fornyet Overveelse. Jeg maa herved bemærke, at det er vigtigt for Landsdelene og vigtigt for alle Localiteter, at Alt, hvad der hører til Matriculen og Skattefordelingen, er samlet, fuldstændig ordnet og let tilgængeligt; det er vigtigt for Staten, at Skatteudskrivningen og Dpkrævningen, ligesom Bogholderiet og Kassereforretningerne, ere i forskellige Personers Hænder, men det er aldeles ikke nødvendigt, at Dpkrævningen er i offentlige Embedsmænds Hænder. Dpkrævningen kan godt fillles og indrettes paa en saadan Maade, at man kan finde dertil fikke og paalidelige Mænd i mange Localiteter i Landet; man kan uden nogen væsentlig Ulempe samle Skatterne og fordele Dpkrævningen og derved tillige samle Matriculvæsenet i meget færre Dele. Ved at gaae ind paa dette System kunde man ogsaa opnaae en anden meget vigtig Fordeel. Der som man f. Ex. vilde tænke sig, at alle vigtige Aktstykker og Documenter, angaaende Skattefordelingen, Skatteudskrivningen, Eiendomsoverdragelser o. s. v., samlede pr. Amt paa eet Sted, saa kunde man uden overordentlig store Udgifter paa dette Sted bekoste en brandfri Archibygning eller Archivkælder og derved faae temmelig stor Sikkerhed for, at ingen stor Ulykke blev affødtkommen i Jdsbaade-tilfælde, hvorimod alle det Slags Sager nu er udsat for Jdsbaade og tildeels ogsaa for Tyvehaand ligesom ogsaa for Uorden. Jeg har flere Gange henledet Opmærksomheden paa denne Sag, og jeg gjør det nu igjen, fordi jeg troer, at man gavner Sagen ved at blive jævnlig ved dermed; jeg har i mange Tilfælde seet, at det lidt efter lidt sænger; noget Krudt er der dog for det meste tilskede.

Der er et andet Punkt, som ogsaa flere Gange har været bragt paa Bane, nemlig

Jølands Stilling. Vi see, at man til en Transport af Materiale til en Kirke paa Jøland har, saavidt jeg kan forstaae af Anmærkningerne, maattet skrive her ned til Kjøbenhavn for at faae at vide, hvorledes man skulde bære sig ad dermed, da man ikke kunde transportere det paa den Maade, som fra først af var forudsat, at man dernæst her i Kjøbenhavn har maattet leie et Fartøi dertil og desuden betale en Assurancepræmie af 200 Rdl., hvilket er overordentlig Meget i Forhold til den hele Transport, der, saavidt jeg troer, vil koste 800 Rdl. eller noget Saadant. Skulde vi ikke kunne komme i en saadan Stilling til Jøland, at man fra Kongerigetets Side betalte en fast Affindelsessum og lod den islandske Regjering — hvorledes den bliver indrettet, foreligger ikke her — ordne alle disse Sager for Jølands Regning? Vi ere for Dieblirket i den meget vanskelige Stilling, at hverken Regjeringen eller endnu mindre Repræsentationen ret kan dømme om Forholdene deroppe, og vi maae derfor ønske, at de Vedkommende paa Stedet selv med Iver og Nidkærhed ville stræbe at udvikle deres Forhold; men jo mere deres Iver og Nidkærhed vore i denne Henseende, jo mere de beskæftige sig med Udviklingen af deres egne Forhold, og jo mindre vi ere istand til nøie at bedømme Forholdene, desto mere komme de lidt efter lidt til at beskaffe os; om det bliver til Nytte eller ikke, kuane vi ikke vide. Der som vi derimod give en nogenlunde rundelig fast Affindelsessum, ville de maaskee selv finde en bedre Anvendelse deraf end den, vi kunne gjøre med Hensyn til de Midler, vi bevilge til flige Formaal. Jeg har taget Anledning af dette Punkt til at bringe en mere almindelig Sag til Omtale; den har flere Gange været bragt paa Bane, og jeg troer, at det samme Forslag, jeg har gjort, er fremkommet fra flere Sider.

Bregendahl: Med Hensyn til den Udgift, der er opført i § 5 under Nr. 2, da skal jeg udtale, at jeg vel ikke finder nogen Anledning til at nægte denne Post, men jeg vil tillade mig, at rette det Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister, om han ikke finder sig foranlediget til at meddele Rigs-